

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 922

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 septembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE				
987.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului încheiat la Montreal la 4 aprilie 2014 și semnat de România la 13 decembrie 2019 pentru amendarea Convenției referitoare la infracțiuni și la anumite alte acte săvârșite la bordul aeronavelor, încheiată la Tokyo la 14 septembrie 1963	2		
988.	— Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele, la trecerea în rezervă, a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul de Telecomunicații Speciale.....	2		
989.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea, la trecerea în rezervă, unui colonel din Serviciul de Telecomunicații Speciale	3		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
480.	— Decizie pentru completarea art. 1 alin. (1) din Decizia prim-ministrului nr. 391/2021 privind constituirea Comitetului interministerial pentru monitorizarea implementării Proiectului „România Educată”	3		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
M.191.	— Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Ghidului de clasificare a informațiilor secrete de stat în Ministerul Apărării Naționale	4		
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE				
		268.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate pentru modificarea Statutului Consiliului Național al Siguranței Pacientului, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 35/2021	5
		1.310.	— Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială SRAC CERT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de laborator de încercări ale produselor pentru construcții	6–7
		1.652.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea derogării pentru unele specii de animale sălbatice.....	7–8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE				
			Decizia nr. 38 din 7 iunie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	9–15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**

pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului încheiat la Montreal la 4 aprilie 2014 și semnat de România la 13 decembrie 2019 pentru amendarea Convenției referitoare la infracțiuni și la anumite alte acte săvârșite la bordul aeronavelor, încheiată la Tokyo la 14 septembrie 1963

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 169 din 15 septembrie 2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Protocolul încheiat la Montreal la 4 aprilie 2014 și semnat de România la 13 decembrie 2019 pentru amendarea Convenției referitoare la infracțiuni și la anumite alte acte săvârșite la bordul aeronavelor, încheiată la Tokyo la 14 septembrie 1963, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 27 septembrie 2021.
Nr. 987.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele,
la trecerea în rezervă, a unui general de brigadă cu o stea
din Serviciul de Telecomunicații Speciale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 120/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Ciutaru *Dumitru* Eugen se înaintează în gradul de general-maior cu două stele și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 27 septembrie 2021.
Nr. 988.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea,
la trecerea în rezervă, unui colonel
din Serviciul de Telecomunicații Speciale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 124/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Popescu *Ion* Mircea i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 27 septembrie 2021.
Nr. 989.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE**pentru completarea art. 1 alin. (1) din Decizia prim-ministrului
nr. 391/2021 privind constituirea Comitetului interministerial
pentru monitorizarea implementării Proiectului
„România Educată”**

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La articolul 1 alineatul (1) din Decizia prim-ministrului nr. 391/2021 privind constituirea Comitetului interministerial pentru monitorizarea implementării Proiectului „România Educată”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 28 iulie 2021, după litera l) se introduce o nouă literă, litera m), având următorul cuprins:

„m) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.”

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 27 septembrie 2021.
Nr. 480.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN pentru aprobarea Ghidului de clasificare a informațiilor secrete de stat în Ministerul Apărării Naționale

Pentru aplicarea prevederilor art. 24 alin. (7) și (8) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 464/2015 pentru aprobarea Listei cuprinzând categoriile de informații secrete de stat, pe niveluri de secretizare, din domeniul de activitate al Ministerului Apărării Naționale,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Ghidul de clasificare a informațiilor secrete de stat în Ministerul Apărării Naționale, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.16/2016 pentru aprobarea Ghidului de clasificare a informațiilor în

Ministerul Apărării Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 22 februarie 2016, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022.

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

București, 17 septembrie 2021.
Nr. M.191.

ANEXĂ

GHIDUL de clasificare a informațiilor secrete de stat în Ministerul Apărării Naționale

Art. 1. — (1) Categoriile de informații menționate în Lista informațiilor secrete de stat și termenele de clasificare pentru fiecare document sunt detaliate în Nomenclatorul cu documentele care conțin informații clasificate secret de stat, pe domenii de activitate, specifice Ministerului Apărării Naționale, și termenele de clasificare ale acestora, prevăzut în anexa la prezentul ghid, care nu se publică în Monitorul Oficial al României, fiind clasificată potrivit legii.

(2) Nomenclatorul cu documentele care conțin informații clasificate secret de stat, pe domenii de activitate, specifice Ministerului Apărării Naționale, și termenele de clasificare ale acestora se actualizează, ori de câte ori este nevoie, prin ordin al ministrului apărării naționale.

(3) Nomenclatorul cu documentele care conțin informații clasificate din domeniul de activitate al Direcției generale de

informații a apărării și particularitățile acestora se reglementează distinct și se aprobă prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 2. — Pe baza prevederilor prezentului ghid, șefii structurilor de securitate de la toate structurile militare iau măsuri de actualizare a documentelor privind organizarea securității.

Art. 3. — În termen de 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului ghid, structurile din compunerea Ministerului Apărării Naționale prezintă persoanelor împuternicite să atribuie niveluri de clasificare/secretizare propuneri pentru încadrarea în noi clase sau niveluri de secretizare a informațiilor clasificate în baza Ghidului de clasificare a informațiilor în Ministerul Apărării Naționale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.16/2016, cu modificările ulterioare.

GVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN
pentru modificarea Statutului Consiliului Național al Siguranței Pacientului,
aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management
al Calității în Sănătate nr. 35/2021

Având în vedere:

— Referatul Serviciului juridic și relații externe aprobat cu nr. 3.174 din 22 septembrie 2021;

— prevederile art. 6 lit. k) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Comitetului de Coordonare pentru constituirea Consiliului Național al Siguranței Pacientului nr. 2/2021 pentru modificarea Statutului Consiliului Național al Siguranței Pacientului, adoptat prin Hotărârea Comitetului de Coordonare pentru constituirea Consiliului Național al Siguranței Pacientului nr. 1/12021,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Art. I. — Articolul 14 din Statutul Consiliului Național al Siguranței Pacientului, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 35/2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 23 februarie 2021, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Conducerea executivă a C.N.S.P. este asigurată de către Biroul Executiv, compus dintr-un număr de 7 membri, după cum urmează:

a) președinte — reprezentant al societăților științifice și profesionale medicale sau membru al Academiei Române sau al Academiei de Științe Medicale;

b) vicepreședinte — reprezentant al societăților științifice și profesionale medicale sau membru al Academiei Române sau al Academiei de Științe Medicale;

c) vicepreședinte — reprezentant al societăților științifice și profesionale medicale sau membru al Academiei Române sau al Academiei de Științe Medicale;

d) vicepreședinte — reprezentant al societăților științifice și profesionale medicale sau membru al Academiei Române sau al Academiei de Științe Medicale;

e) vicepreședinte — reprezentant al societăților științifice și profesionale medicale sau membru al Academiei Române sau al Academiei de Științe Medicale;

f) vicepreședinte — reprezentant al unei structuri asociative a pacienților;

g) vicepreședinte — reprezentant al unei structuri asociative a pacienților.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,
Vlad-Teodor Berbecar

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială SRAC CERT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de laborator de încercări ale produselor pentru construcții

Având în vedere Procesul-verbal nr. 17 din 9.09.2021 al Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței și a organismelor de evaluare tehnică europeană a produselor pentru construcții,

în conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 11 alin. (2) din Procedura privind desemnarea organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului afacerilor interne nr. 2.141/92/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială SRAC CERT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de laborator de încercări ale produselor pentru construcții, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția tehnică va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 1 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

- a) elementele de identificare a organismului;
- b) perioada de valabilitate a notificării;
- c) familiile de produse/produsele, utilizarea preconizată, sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței și

funcția organismului, precum și specificațiile tehnice armonizate pentru care organismul a fost acreditat de Asociația de Acreditare din România — RENAR și evaluat.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — La data publicării prezentului ordin, Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, nr. 5.918/2017 privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială SRAC CERT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de laborator de încercări ale produselor pentru construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 22 septembrie 2017, se abrogă.

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,
secretar de stat

Denumirea organismului:
SOCIETATEA COMERCIALĂ SRAC CERT — S.R.L.
NB 2003

Adresa: str. Vasile Pârvan nr. 14, sectorul 1, București, tel.: + 40(21) 313.63.35, fax: + 40(21) 313.23.80, email: office@srac.ro;
website: http://www.srac.ro

Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul SR EN ISO/CEI 17025:2018.

Valabilitatea notificării se acordă pe termen nelimitat (cu condiția îndeplinirii continue a cerințelor care au stat la baza desemnării).

Domeniile de competență:

Numărul deciziei CE	Familiiile de produse, produsele, utilizările preconizate	Sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
99/93/CE	Uși, ferestre, obloane, jaluzele, porți și feronerie aferentă (1/1): Uși și porți — cu sau fără feronerie aferentă (alte utilizări specifice declarate și/sau utilizările supuse altor cerințe speciale, mai ales în ceea ce privește zgomotul, energia, izolația și siguranța în exploatare, în afara celor privind compartimentările antifoc/fum și pe trasee de evacuare la incendiu)	Sistem 3	SR EN 14351-1 + A2:2016	LAB (i)
99/93/CE	Uși, ferestre, obloane, jaluzele, porți și feronerie aferentă (1/1): Ferestre — cu sau fără feronerie aferentă (altă utilizare în afara celor privind compartimentările antifoc/fum și pe trasee de evacuare la incendiu)	Sistem 3	SR EN 1435-1 + A2:2016	LAB (i)
99/93/CE	Uși, ferestre, obloane, jaluzele, porți și feronerie aferentă (1/1): Ferestre — cu sau fără feronerie aferentă (altă utilizare în afara celor privind compartimentările antifoc/fum și pe trasee de evacuare la incendiu)	Sistem 3	SR EN 14351-1 + A2:2016	LAB (c)

NOTĂ:

LAB (i) — laborator de încercări pentru determinări prin încercări;

LAB (c) — laborator de încercări pentru determinări prin calcul.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea derogării pentru unele specii de animale sălbatice

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției biodiversitate nr. DB 197.145 din 30.08.2021, ținând seama de avizul Academiei Române nr. 4.392 din 23.08.2021, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatice, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

ținând cont de prevederile art. 38 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă recoltarea unui exemplar din specia urs brun de pe raza fondului cinegetic nr. 5 Chiril, județul Suceava.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește pentru 20 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Recoltarea exemplarului de urs brun se realizează numai de către Direcția Silvică Suceava, denumită în continuare *beneficiar*, cu personalul tehnic de specialitate angajat al gestionarului și cu respectarea prevederilor Legii vânătorii și a

protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru activitatea prevăzută la alin. (2) se va solicita, în termen de 3 zile lucrătoare de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, autorizația de capturare/recoltare, cu valabilitate de 15 zile.

(4) Exemplarul din specia urs brun va fi recoltat numai după ce a fost identificat și atent monitorizat.

Art. 3. — (1) În termen de 7 zile de la data capturării, beneficiarul are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare/recoltare un raport asupra fiecărei acțiuni derulate în baza derogării obținute, însoțit de copia autorizației de vânatoare.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 30 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Robert-Eugen Szép,
secretar de stat

București, 15 septembrie 2021.
Nr. 1.652.

ANEXĂ

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

Specia pentru care s-a acordat derogarea

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

Stocarea și destinația specimenelor

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale

Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri

În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu

În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop

Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare

(Ațașați documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 38

din 7 iunie 2021

Dosar nr. 661/1/2021

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Alina Iuliana Țuca	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 661/1/2021, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 28.560/3/2019.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept; s-au depus două memorii *amicus curiae*.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești pronunțate în materia ce face obiectul sesizării și opinii teoretice exprimate de judecători, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 14 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 28.560/3/2019, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român (Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004), nepublicată în Monitorul Oficial al României, în sensul de a se stabili dacă drepturile bănești reglementate de aceste prevederi (diurna în valută și suma pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere) trebuie acordate de statul român necondiționat de plata acelorași drepturi de către organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunea, chiar și sub o altă denumire și într-un alt cuantum, dar în același scop.*

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 9 martie 2021, cu nr. 661/1/2021, termenul de judecată fiind stabilit la 7 iunie 2021.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

10. *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană convenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român*

Art. 1. — „(1) Personalul participant la misiunile prevăzute la art. 2 lit. b) și c) din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, beneficiază de diurnă în valută, care nu include cheltuieli de hrană, calculată în baza ordinului de numire în funcție, de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară, după executarea misiunii, astfel:

a) ofițerii — 40 de dolari SUA/zi/persoană;

b) alte categorii de personal — 35 de dolari SUA/zi/persoană. (...)”

Art. 3. — „Pe durata misiunii, personalul beneficiază de 1 dolar SUA/zi/persoană pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere.”

III. Expunerea succintă a procesului

11. *Prin Cererea de chemare în judecată* înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal la data de 25 septembrie 2019 cu nr. 28.560/3/2019, reclamantul X, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Afacerilor Interne, a solicitat: admiterea cererii de repunere în termenul de prescripție pentru solicitarea de obligare a pârâtului la plata drepturilor salariale pentru participarea la Misiunea de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia, în perioada 1 septembrie 2014—31 august 2018, respectiv a diurnei în valută, conform art. 1 alin. (1) lit. a) din *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004*, și a costurilor pentru facilitarea legăturii cu familia, conform art. 3 din același act normativ; obligarea pârâtului la plata diurnei în valută și la plata costurilor pentru facilitarea legăturii cu familia pentru această perioadă, precum și la plata dobânzii legale calculate conform Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 13/2011*), de la data scadenței sumelor și până la plata efectivă a acestor sume.

12. *În motivarea cererii* reclamantul a arătat că, în calitate de ofițer de poliție al Ministerului Afacerilor Interne, a participat în perioada 1 septembrie 2014—31 august 2018 la Misiunea de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia, dar aceste drepturi nu i-au fost aduse la cunoștință, având în vedere, pe de o parte, faptul că *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004* nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, fiind declarată „act nepublic” și, pe de altă parte, că această hotărâre nu i-a fost comunicată nici măcar pe cale administrativă.

13. *Prin Sentința civilă nr. 710 din 28 februarie 2020, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal* a respins, ca neîntemeiată, excepția prescripției dreptului material la acțiune, a respins cererea de repunere în termen, a admis cererea de chemare în judecată și a obligat pârâtul să plătească reclamantului diurna în valută și costurile pentru facilitarea legăturii cu familia, prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a) și art. 3 din *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004* pentru participarea acestuia, în calitate de ofițer de poliție, în perioada

1 septembrie 2014—31 august 2018, precum și dobânda legală aferentă debitului principal, calculată de la data scadenței lunare a fiecărei sume și până la data achitării integrale a debitului.

14. Pentru a hotărâ astfel instanța de fond a constatat că nu se poate reține, pe baza probelor existente, faptul că reclamantul a cunoscut dispozițiile *Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004* înainte de momentul indicat chiar de acesta în cuprinsul acțiunii, în condițiile în care nu se contestă faptul nepublicării actului normativ în Monitorul Oficial al României. Mai mult, dispozițiile art. 1 pct. 11 din *Hotărârea Guvernului nr. 582/2015* pentru modificarea și completarea *Hotărârii Guvernului nr. 518/1995* privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar (*Hotărârea Guvernului nr. 582/2015*), deși fac referire la *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004*, nu cuprind nici domeniul de aplicare al acesteia și nici condițiile și conținutul drepturilor reglementate. Prin urmare, nu se poate considera că de la acest moment reclamantul „ar fi trebuit” să cunoască nașterea dreptului material la acțiune. În aceste condiții, excepția prescripției dreptului material la acțiune a fost respinsă ca nefondată și, întrucât termenul de prescripție nu s-a împlinit, s-a respins și cererea de repunere în termen.

15. *Pe fondul cauzei* s-a reținut că, în perioada 1 septembrie 2014—31 august 2018, reclamantul, fiind angajat al Ministerului Afacerilor Interne, a fost detașat în Misiunea de monitorizare a Uniunii Europene din Georgia.

16. Coroborând dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. a), art. 3 și art. 6 din *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004*, ale art. 2 lit. b) și c), art. 27 din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român (*Legea nr. 42/2004*), art. 26 alin. (1) și art. 27 din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 121/2011*), și ale art. 2 și 3 din Decizia 2010/452/PESC a Consiliului din data de 12 august 2010 privind Misiunea de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia și aplicându-le situației de fapt, instanța de fond a reținut că reclamantul trebuia să beneficieze de drepturile solicitate. De asemenea, a reținut că pârâtul nu a dovedit faptul că reclamantului i-a fost plătită diurna în valută reglementată de *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004* de către organizația unde a fost detașat și că prevederile *Hotărârii Guvernului nr. 518/1995* privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare (*Hotărârea Guvernului nr. 518/1995*), nu sunt aplicabile reclamantului, care nu a participat la o misiune cu caracter temporar, ci la una cu caracter permanent.

17. *Împotriva acestei sentințe au declarat recurs părțile.*

18. *Reclamantul* a criticat hotărârea instanței de fond pentru greșita respingere a cererii de repunere în termenul de prescripție, respectiv pentru neanalizarea dispozițiilor art. 2.522 din Codul civil, incidente în cauză.

19. *Pârâtul Ministerul Afacerilor Interne* a susținut că sentința recurată este nelegală, sub aspectul greșitei respingeri a excepției prescripției dreptului material la acțiune. Astfel, a apreciat că instanța de fond nu a avut în vedere că momentul de început al termenului de prescripție este stabilit de dispozițiile art. 2.517 din Codul civil și art. 171 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii*), ca fiind data la care

drepturile salariale trebuiau plătite, și nu poate fi lăsat la latitudinea persoanei în defavoarea căreia curge.

20. De asemenea, a criticat sentința sub aspectul greșitei aplicări a dispozițiilor Legii nr. 42/2004, deoarece reclamantul avea calitatea de funcționar public cu statut special — polițist, nefiind militar, precum și pentru reținerea greșită a incidenței în cauză a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004 anterior anului 2015.

21. Cu privire la fondul cererii de chemare în judecată, recurentul-pârât a susținut că, față de dispozițiile art. 7 alin. (1) din Decizia 2010/452/PESC a Consiliului din 12 august 2010 privind Misiunea de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia, statul român nu putea fi obligat la plata diurnei, aceste drepturi fiind achitate de Uniunea Europeană, în caz contrar ajungându-se la o dublă recompensă, deci la îmbogățire fără justă cauză. În acest sens, în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995, care clarifică conținutul noțiunii de diurnă.

22. Prin notele de ședință depuse la data de 14 octombrie 2020, recurentul-pârât a solicitat instanței de recurs ca, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

A. Dacă drepturile bănești prevăzute la art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 trebuie să fie acordate de statul român necondiționat de plata aceluiași drepturi pentru participarea la misiunile de menținere a păcii de către organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară, chiar și sub o altă denumire și într-un alt cuantum, dar în același scop.

B. Dacă dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004 pot fi aplicabile polițiștilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne anterior datei de 21 iulie 2015, data modificării Hotărârii Guvernului nr. 518/1995, prin introducerea art. 91, potrivit căruia polițiștii care participă la misiuni și operații în afara teritoriului statului român în comun cu forțele armate ale României, sau similar celor prevăzute la art. 2 din Legea nr. 121/2011, pentru forțele armate, beneficiază de diurnă și cazare cu aplicarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004, nepublicată în Monitorul Oficial al României.

23. Prin Încheierea din 14 decembrie 2020, cererea a fost considerată admisibilă în parte și s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în procedura prevăzută de art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept: *interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, nepublicată în Monitorul Oficial al României, în sensul de a se stabili dacă drepturile bănești reglementate de aceste prevederi (diurna în valută și suma pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere) trebuie acordate de statul român necondiționat de plata aceluiași drepturi de către organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunea, chiar și sub o altă denumire și într-un alt cuantum, dar în același scop.*

24. În temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă s-a dispus suspendarea judecării.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

25. Instanța de trimitere a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă în ceea ce privește prima chestiune de drept invocată prin notele de ședință depuse la data de 14 octombrie 2020, pentru argumentele expuse în continuare.

26. Astfel, cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost formulată într-o cauză aflată în curs de judecată pe rolul Curții de Apel București, care judecă în ultimă instanță, iar chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată nu a mai făcut obiectul unei hotărâri prealabile sau unui recurs în interesul legii.

27. În ceea ce privește relevanța chestiunii de drept cu privire la soluționarea pe fond a cauzei, Curtea a reținut că prima chestiune invocată de recurentul-pârât se referă la interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, în sensul de a se stabili dacă drepturile reglementate de aceste prevederi (diurna în valută și suma pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere) trebuie să fie acordate de statul român necondiționat de plata aceluiași drepturi pentru participarea la misiunile de menținere a păcii de către organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară, chiar și sub o altă denumire și într-un alt cuantum, dar în același scop.

28. Recurentul-pârât face referire expresă la misiunile de menținere a păcii, misiuni reglementate de art. 2 lit. b) din Legea nr. 42/2004, însă situația este similară și în cazul misiunilor de asistență umanitară reglementate de art. 2 lit. c) din Legea nr. 42/2004 și cărora li se aplică prevederile art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004.

29. Curtea a apreciat că obligația statului român, în cazul de față prin instituția pârâtă, de a plăti drepturile reglementate de prevederile art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, independent de plata unor drepturi similare de către organizația internațională sub egida căreia s-a desfășurat misiunea la care a participat reclamantul, reprezintă o chestiune de drept importantă de care depinde soluționarea cauzei, aspect ce rezultă din faptul că această chestiune a fost dezlegată de prima instanță în favoarea reclamantului, iar recurentul-pârât a criticat această dezlegare prin intermediul cererii de recurs ce face obiectul cauzei de față.

30. Faptul că recurentul-reclamant invocă și alte motive pentru admiterea acțiunii, chiar și în ipoteza în care dezlegarea chestiunii de drept în discuție s-ar face conform punctului de vedere exprimat de recurentul-pârât, nu conduce la concluzia lipsei de relevanță a dezlegării, întrucât la acest moment nu are loc o soluționare a recursului, ci doar se verifică utilitatea chestiunii de drept pentru soluționarea căii de atac.

31. Mai mult, Curtea a constatat că recurentul-reclamant a invocat un număr de patru decizii ale unor curți de apel care, în cauze similare cu cea de față, au respins acțiunile reclamantilor în baza acestei interpretări.

32. S-a reținut că este îndeplinită și cerința nouității, întrucât pe rolul instanțelor judecătorești se găsesc foarte multe cauze nesoluționate definitiv (aproximativ 600, conform susținerii recurentului-pârât), declanșate începând cu anul 2016, și nu există o jurisprudență clară în favoarea uneia dintre cele două interpretări, fiind pronunțate atât soluții de admitere, cât și soluții de respingere a unor astfel de cereri.

33. În condițiile existenței unei jurisprudențe neunitare, Curtea a apreciat că problema de drept prezintă un grad de dificultate ce reclamă necesitatea unei interpretări din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

34. În ceea ce privește cea de-a doua întrebare, care se referă la aplicabilitatea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004 în cazul polițiștilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne anterior datei de 27 iulie 2015, Curtea a apreciat că această chestiune de drept este una lipsită de dificultate, pentru soluționarea căreia nu este necesară o dezlegare din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

35. Punctul de vedere al recurentului-reclamant este în sensul că acordarea diurnei în valută în baza Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004 nu este condiționată de neplata vreunor sume de bani de către organizația internațională, întrucât o astfel de condiție nu este prevăzută în actul normativ, interpretarea recurentului-pârât reprezentând o adăugare la lege.

36. De asemenea, recurentul-reclamant susține că prevederile Hotărârii Guvernului nr. 518/1995 nu sunt aplicabile în cazul misiunii la care a participat, întrucât aceasta nu este o misiune temporară, ci o misiune permanentă de menținere a păcii, iar dreptul de diurnă reglementat de Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 este distinct de diurna în valută prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 și care este solicitată prin cererea de chemare în judecată.

37. Recurentul-reclamant aduce și o serie de argumente referitoare la situația din speță, prin care susține că diurna în valută reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 ar fi diferită ca conținut și scop de diurnele (daily allowance) plătite de UE în baza Deciziei 2010/452/PESC a Consiliului din 12 august 2010 privind Misiunea de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia, diurna în valută fiind o răsplată pentru reprezentarea României în teatrele de operații, în timp ce „daily allowance” acoperă hrana și cazarea din timpul misiunii.

38. Punctul de vedere al recurentului-pârât Ministerul Afacerilor Interne este, în esență, similar celui prezentat de către completul de judecată prin încheierea de sesizare. Acesta mai susține că polițiștilor nu le sunt aplicabile prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004, ci prevederile Hotărârii Guvernului nr. 518/1995, și acestea începând cu data de 27 iulie 2015, când au intrat în vigoare prevederile art. 9¹, introduse prin Hotărârea Guvernului nr. 582/2015. Recurentul prezintă și evoluția reglementărilor în materie și concluzionează că, prin edictarea normelor în discuție, legiuitorul a urmărit crearea unui cadru legal care să asigure acoperirea/compensarea cheltuielilor efectuate de persoanele care participă la misiuni de menținere a păcii, prin instituirea unor norme legale la care să se apeleze în situația în care acoperirea acestor cheltuieli nu se realizează de către organizațiile internaționale.

39. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

40. Astfel, *recurentul-reclamant* a solicitat, în principal, respingerea sesizării, ca inadmisibilă, susținând că întrebarea adresată instanței supreme nu este aptă să conducă la soluționarea fondului cauzei, deoarece are ca obiect dezlegarea unei chestiuni ipotetice, neaplicabile speței.

41. În subsidiar, a solicitat admiterea sesizării, în sensul de a stabili că, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1 alin. (3) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, diurna în valută, distinctă de norma de hrană, cazare, transport și costurile de comunicare privată, trebuie acordată de statul român în situația în care organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunea au plătit sume de bani cu un scop diferit, respectiv cu scopul acoperirii costurilor de hrană și cazare.

42. *Recurentul-pârât* Ministerul Afacerilor Interne a depus, de asemenea, un punct de vedere asupra chestiunii de drept, susținând că întrebarea cu care a fost sesizată instanța supremă este una veritabilă și că prin soluția propusă prin raportul

întocmit de judecătorii-raportori nu se atinge scopul procedurii hotărârii prealabile, iar la nivelul instanțelor naționale va subsista problema de drept care va genera în continuare practică neunitară. Asupra fondului chestiunii de drept a opinat că, în cadrul raporturilor de muncă, dacă un anumit aspect al activității prestate este recompensat de partenerul extern, nu mai există nicio justificare pentru ca același aspect să fie remunerat și de autoritățile naționale, întrucât ar fi vorba despre o dublă plată, care ar duce la o îmbogățire fără justă cauză.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

43. Completul de judecată investit cu soluționarea recursurilor în Dosarul nr. 28.560/3/2019, redând dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 3 și art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, a reținut că actul normativ a fost adoptat în aplicarea prevederilor art. 26 din Legea nr. 42/2004. Legea nr. 42/2004 a fost abrogată prin Legea nr. 121/2011, însă prevederile art. 26 din noua lege au conținut similar cu cele ale art. 26 din legea abrogată.

44. Pe lângă prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004, mai există și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 518/1995, care reglementează, la art. 5 alin. (1) lit. a), acordarea unor drepturi de diurnă și cazare pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar.

45. Potrivit art. 16 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003*): „Pe timpul participării la misiunile forțelor prevăzute la art. 3, efectivelor Ministerului Administrației și Internelor le sunt aplicabile dispozițiile legale privind personalul trimis în misiune temporară în străinătate.”

46. La rândul său, art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 prevede că: „La solicitarea Președintelui României și cu aprobarea Parlamentului, Ministerul Administrației și Internelor participă cu efective și tehnică din dotare la misiuni internaționale sau multinaționale umanitare și de menținere a păcii, în afara teritoriului național.”

47. Textul se referă la misiuni umanitare și de menținere a păcii, adică tocmai la misiunile prevăzute de art. 2 lit. b) și c) din Legea nr. 42/2004: „b) în sprijinul păcii; c) de asistență umanitară”.

48. Dispozițiile art. 16 alin. (6) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 sunt identice cu prevederile art. 17 alin. (8) și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007*).

49. În condițiile în care există dispoziții în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 care prevăd expres aplicabilitatea dispozițiilor legale privind personalul trimis în misiune temporară în străinătate în cazul participării Ministerului Administrației și Internelor la misiuni internaționale sau multinaționale umanitare și de menținere a păcii, în afara teritoriului național, Curtea a apreciat că sunt aplicabile și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 518/1995 și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004.

50. Din dispozițiile art. 9¹ din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995, astfel cum au fost modificate prin Hotărârea Guvernului nr. 999/2015 pentru modificarea Hotărârii Guvernului

nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar (*Hotărârea Guvernului nr. 999/2015*), rezultă clar că, cel puțin începând cu data intrării în vigoare a acestora, diurnele se acordă polițiștilor doar în situația în care nu sunt acordate de către aliații, partenerii sau organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunile și operațiile.

51. Curtea a apreciat însă că, și anterior datei de 23 decembrie 2015, deși nu există o prevedere expresă în acest sens, trebuie aplicată aceeași regulă a acordării diurnei în valută și a sumei pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere doar în situația în care aceste drepturi nu sunt acordate de organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunea.

52. Aceasta deoarece diurna în valută și suma pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere sunt acordate pentru acoperirea unor cheltuieli pe care polițiștii le fac în timpul misiunii, astfel că, în măsura în care aceste cheltuieli sunt suportate de organizațiile internaționale amintite, nu se mai justifică acoperirea lor și de către statul român.

53. O aplicare a acestei reguli se regăsește în cuprinsul art. 6 alin. (2) din *Hotărârea Guvernului nr. 518/1995*, potrivit căruia: „În situația în care partenerii externi rambursează delegaților, parțial sau integral, cheltuielile prevăzute la alin. (1), aceștia au obligația ca la întoarcerea din deplasare să depună în contul unităților trimitătoare sumele primite, dar nu mai mult decât nivelul sumelor avansate sau suportate de către aceste unități.”

54. Acest argument a fost găsit întemeiat de Înalta Curte de Casație și Justiție în considerentele Deciziei Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 30 din 15 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 3 iulie 2017 (*Decizia nr. 30 din 15 mai 2017*), la paragraful 92, potrivit căruia: „Un argument în plus în susținerea faptului că aceste cheltuieli aferente drepturilor de care beneficiază personalul român trimis în străinătate sunt suportate de statul român numai în măsura în care nu sunt achitate de partenerii externi îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (2) din *Hotărârea Guvernului nr. 518/1995*, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc că, în situația în care partenerii externi rambursează delegaților, parțial sau integral, cheltuielile prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, în care sunt incluse și cheltuielile aferente drepturilor prevăzute la art. 5 alin. (1) din *hotărârea menționată*, aceștia au obligația ca la întoarcerea din deplasare să depună în contul unităților trimitătoare sumele primite, dar nu mai mult decât nivelul sumelor avansate sau suportate de către aceste unități.”

55. Instanța de trimitere reține că, deși *Decizia nr. 30 din 15 mai 2017* se referă la cheltuielile de hrană prevăzute de art. 2 și 6 din *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004*, și nu la drepturile prevăzute de art. 1 alin. (1) și art. 3 din același act normativ, iar în ceea ce privește drepturile de hrană există și alte reglementări decât cele aplicabile drepturilor la care se referă cauza de față, totuși, în cele din urmă, rațiunile pentru care instanța supremă a stabilit că „personalul care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român, căruia i-au fost acoperite cheltuielile cu hrana, nu beneficiază de contravaloarea financiară neimpozabilă a normei de hrană” se regăsesc și în cazul diurnei în valută și al sumei pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere reglementate de art. 1 alin. (1) și art. 3 din *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004*.

56. Față de considerentele de mai sus, Curtea a apreciat că prevederile art. 1 alin. (1) și art. 3 din *Hotărârea Guvernului*

nr. 1.086/2004 ar trebui interpretate în sensul că drepturile bănești reglementate de aceste prevederi (diurna în valută și suma pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere) trebuie acordate de statul român doar în situația în care aceste drepturi nu au fost suportate de către organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunea, chiar și sub o altă denumire și într-un alt cuantum, dar în același scop.

VII. **Jurisprudența instanțelor naționale în materie**

57. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești relevante în materia ce face obiectul sesizării, precum și opinii teoretice ale magistraților.

58. Din analiza acestora s-a constatat că, *într-o primă orientare jurisprudențială, majoritară*, drepturile bănești în discuție trebuie acordate de statul român condiționat de neplata acelorași drepturi de către organismele internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunea, chiar și sub o altă denumire și într-un alt cuantum, dar în același scop. Acest principiu al dublei compensări ar rezulta din nota de fundamentare a actului normativ, fiind preluat ulterior în art. 6 din *Hotărârea Guvernului nr. 46/2020* pentru stabilirea drepturilor de diurnă, cazare, hrană, facilitarea legăturii cu familia, recreere și transport ale personalului militar și civil participant la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, care a abrogat *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004*.

59. De asemenea, s-a apreciat ca fiind relevantă *Decizia nr. 30 din 15 mai 2017* a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și s-a arătat că, deși nu există identitate între problema de drept din prezenta cauză și cea care a făcut obiectul dosarului aflat pe rolul instanței supreme, trebuie avute în vedere considerentele obligatorii ale acesteia, prin care s-a statuat că, în cazul în care personalul care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român a primit din partea organizației internaționale sub egida căreia s-a desfășurat misiunea o sumă de bani în valută destinată cheltuielilor legate de întreținere (cazare și hrănire), acesta nu are dreptul la valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană (paragraful 93).

60. În cadrul acestei orientări jurisprudențiale se regăsesc atât soluții de respingere a acțiunilor, instanțele apreciind că drepturile încasate de polițiștii reclamanți de la partenerii externi sunt identice cu cele pretinse de la statul român, cât și soluții de admitere a acțiunilor și de obligare a părâtului la plata sumelor solicitate cu motivarea că nu există identitate între sumele pretinse pe calea acțiunilor și cele deja încasate de la instituțiile sub egida cărora s-au derulat misiunile la care au participat reclamanții.

61. *Într-o a doua orientare jurisprudențială, minoritară*, drepturile bănești reglementate de art. 1 alin. (1) din *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004* trebuie să fie acordate de statul român, independent de plata unor sume de către organizațiile internaționale sub egida cărora s-a desfășurat misiunea, reținându-se, totodată, că acestea sunt drepturi salariale distincte ale personalului participant la misiune, care nu sunt reglementate de acordurile/înțelegerile tehnice internaționale, ci doar de norma națională.

62. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

63. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, lipsind condiția dificultății problemei de drept supuse interpretării, care este formulată ipotetic, astfel încât se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

64. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, *„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”*.

65. Din cuprinsul acestei prevederi legale rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării:

- existența unei chestiuni de drept care să fie ridicată în cursul judecății în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

- chestiunea de drept să fie nouă;

- chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei;

- chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele;

- problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, norma legală fiind susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite.

66. În speță, sesizarea a fost formulată de un complet al unei curți de apel investit cu soluționarea pricinii în ultimă instanță.

67. În ceea ce privește noutatea problemei de drept se constată că, deși se solicită interpretarea unui act normativ adoptat în anul 2004, litigiile în legătură cu interpretarea și aplicarea acestor norme sunt de dată recentă, rezultând, din materialele înaintate de instanțele care și-au exprimat punctul de vedere cu privire la problema de drept supusă dezlegării, că astfel de litigii au fost soluționate cu precădere în a doua parte a anului 2020, hotărârile fiind, în cea mai mare măsură, nedefinitive.

68. Referitor la caracterul esențial al chestiunii de drept, instanța de trimitere a arătat că această chestiune a făcut obiectul analizei primei instanțe, care a tranșat problema în favoarea reclamantului, iar recurentul-pârât a criticat această dezlegare prin intermediul cererii de recurs cu care este investită instanța de trimitere.

69. De asemenea, se constată că problema de drept ce se solicită a fi dezlegată nu face și nu a făcut obiectul unei hotărâri prealabile sau al unui recurs în interesul legii.

70. Cu privire la *identificarea unei chestiuni de drept reale, veritabile*, de un anumit grad de dificultate în jurisprudența dezvoltată în legătură cu această condiție de admisibilitate, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat în mod constant că, în declanșarea procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu

pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății (deciziile Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; nr. 62 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 9 octombrie 2017; nr. 18 din 5 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 17 aprilie 2018).

71. În speță, întrebarea este formulată de o manieră ipotetică. Instanța de trimitere se raportează la ipoteza existenței unei identități între drepturile bănești de care a beneficiat reclamantul de la organizațiile internaționale sub mandatul cărora s-a desfășurat misiunea la care acesta a participat și cele datorate de statul român, în temeiul normelor legale supuse interpretării, și solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să precizeze dacă, într-o astfel de ipoteză, polițistul participant la misiunea internațională este îndreptățit să încaseze aceste drepturi bănești și de la autoritățile naționale.

72. În această modalitate de formulare întrebarea nu prezintă un grad de dificultate care să fi justificat declanșarea mecanismului reglementat de art. 519 din Codul de procedură civilă, interpretarea normelor legale fiind una facilă.

73. În cadrul raporturilor de muncă (înțelese în sens larg), cauza drepturilor bănești de care beneficiază persoana angajată rezidă în activitatea desfășurată de aceasta, fiind vorba fie de plata propriu-zisă a muncii prestate, fie de compensarea unor inconveniente de ordin material sau moral care decurg din condițiile particulare de desfășurare a activității. În consecință, dacă un anumit aspect al activității prestate de polițistul aflat în misiune este recompensat de către partenerul extern, nu mai există nicio justificare pentru ca același aspect să fie remunerat și de către autoritățile naționale. Ar fi vorba de o dublă plată care ar conduce la o îmbogățire fără justă cauză.

74. Argumentul potrivit căruia dacă un drept de natură salarială este prevăzut de legislația națională el trebuie acordat de statul român în mod necondiționat este vădit eronat. În speța de față, interpretarea normei naționale nu se poate face în mod izolat, ci doar prin coroborare cu reglementările europene sau internaționale care au asigurat cadrul legal de desfășurare a misiunii la care a participat polițistul. Dacă, potrivit acestor reglementări, o anumită cheltuială este preluată de organizația internațională sau de statul partener, se creează un cadru legal derogator de la norma națională, polițistul aflat în misiune nefiind îndreptățit să solicite același beneficiu atât de la partenerul extern, în baza reglementărilor internaționale sau europene, cât și de la autoritățile naționale, în temeiul legislației interne.

75. Acest raționament rămâne pe deplin valabil și atunci când drepturile bănești acordate de către partenerul extern conform acordurilor/înțelegerilor tehnice europene sau internaționale sunt structurate în mod diferit față de reglementarea națională. Important este ca, în esență, plățile efectuate de partener să fi avut în vedere, în ansamblu, aspectele la care s-a raportat și legiuitorul intern atunci când a reglementat drepturile polițistului aflat în misiune.

76. Instanța de trimitere însăși nu a avut nicio dificultate în interpretarea normei legale, opinia exprimată fiind în același

sens cu cele arătate mai sus, fără evidențierea vreunui element de controversă rezonabil.

77. Singurul argument invocat în susținerea îndeplinirii acestei condiții de admisibilitate a sesizării se referă la existența unei practici neunitare, însă din hotărârile judecătorești înaintate de instanțele care și-au exprimat punctul de vedere cu privire la problema de drept supusă dezlegării rezultă că soluțiile divergente nu au avut drept cauză soluționarea diferită a chestiunii care face obiectul prezentei sesizări, ci s-au datorat interpretării diferite a naturii drepturilor bănești încasate de la instituția europeană sau internațională, raportat la natura drepturilor reglementate de art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, care făceau obiectul litigiului.

78. Strict cu privire la problema ridicată de instanța de trimitere prin prezenta sesizare, soluțiile au fost mai degrabă unitare în sensul menționat mai sus, iar în puținele hotărâri în care instanțele au dat o interpretare diferită normelor legale incidente argumentele au fost sumare, inconsistente, dublate întotdeauna de constatarea potrivit căreia drepturile acordate de instituția europeană sau internațională nu se confundă cu cele datorate de statul român cu titlu de diurnă în valută și costuri pentru facilitarea legăturii cu familia. Or, Înalta Curte de Casație și Justiție nu este chemată să se pronunțe cu privire la acest din urmă aspect, problema corespondenței dintre sumele încasate de la partenerul extern și cele datorate în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004 rămânând în sarcina instanței de trimitere.

79. Dificultatea chestiunii de drept supuse dezlegării este cu atât mai redusă cu cât prin Decizia nr. 30 din 15 mai 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost soluționată o problemă similară, referitoare la norma de hrană. Chiar dacă pentru norma de hrană există și alte reglementări, raționamentul dezvoltat în cadrul respectivei decizii este, în parte, aplicabil și situației din speța de față, desprinzându-se ideea că o anumită categorie de cheltuieli suportate de polițistul aflat în misiune nu poate fi compensată decât o singură dată.

83. În considerarea argumentelor expuse, rezultă că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 28.560/3/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană convenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, în sensul de a se stabili dacă drepturile bănești reglementate de aceste prevederi (diurna în valută și suma pentru facilitarea legăturii cu familia și recreere) trebuie acordate de statul român necondiționat de plata acelorași drepturi de către organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunea, chiar și sub o altă denumire și într-un alt quantum, dar în același scop.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 iunie 2021.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPEB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,

e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

5 948493 328629